

Etyka – I etap edukacji w szkole podstawowej uwzględniający treści podstawy programowej

„Chcemy być lepsi” – program nauczania etyki w klasach I – III szkoły podstawowej. Program dopuszczony do użytku szkolnego przez MENiS pod numerem DKW 4014-65/00, autor – Marek Gorczyk

Cel główny: kształtowanie umiejętności nawiązywania i utrzymania poprawnych kontaktów z innymi dziećmi, dorosłymi, z osobami niepełnosprawnymi, przedstawicielami innej narodowości i rasy itp. (podstawa programowa)

Szczegółowe cele kształcenia

- Ukształtowanie pozytywnego, opartego na szacunku i prawdziwości stosunku do rówieśników i dorosłych.
- Wychowanie do pozytywnego, serdecznego stosunku do osób niepełnosprawnych, nauczanie dzieci, jak pomagać takim osobom.
- Ukazanie osób niepełnosprawnych, jako pełnowartościowych partnerów i przyjaciół zarówno w pracy, jak i w czasie wolnym.
- Kształtowanie postawy tolerancji oraz zrozumienia dla odmienności związanej z niepełnosprawnością, inną narodowością, rasą, religią i różnicami kulturowymi.
- Wyrabianie serdecznej, opartej na wzajemnym zrozumieniu, postawy wobec członków rodziny.
- Wyrabianie nawyku dbałości o estetykę najbliższego otoczenia (pokoju, klasy).
- Wychowanie do postawy rzetelnego podejścia do pracy oraz szacunku dla pracy zarówno własnej, jak i cudzej.
- Ukazanie wagi i potrzeby stosowania dobrych manier w codziennych relacjach międzyludzkich.
- Wdrożenie do aktywnego i rozumnego planowania oraz spędzania wolnego czasu.
- Kształtowanie umiejętności dostrzegania piękna w najbliższym otoczeniu i szanowanie go.
- Nauczanie dzieci, jak zachować się w takich miejscach, jak: galeria, muzeum, kino, teatr, park itp.
- Wyrabianie wrażliwości na problemy osób starszych i postawy szacunku wobec nich.
- Uświadomienie uczniom, że nie każdy dorosły zasługuje na miano autorytetu i nie każdego dorosłego należy we wszystkim słuchać (ze zwróceniem uwagi na konkretne sytuacje).
- Nauczanie krytycznego, rozumnego korzystania z propozycji mediów, ze zwróceniem uwagi na niebezpieczeństwo uzależnienia od telewizji, gier komputerowych, internetu.
- Ukształtowanie postawy odwagi cywilnej, przyznawania się do popełnionych błędów, umiejętności przeproszenia i naprawiania wyrządzonych szkód.
- Wyrabianie postawy odpowiedzialności za własne słowa i czyny.
- Wychowanie do potrzeby aktywnego uczestnictwa w życiu swojej społeczności lokalnej.

Treści kształcenia uczniów w trzyletnim cyklu nauczania:

Ja i moi koledzy. Ja i moja rodzina. Ja, mój pokój i moja klasa. Ja i moje obowiązki. Ja i moje ciało. Ja i dobre maniery. Ja i inni uczniowie z mojej szkoły. Ja i czas wolny. Ja i piękno w moim otoczeniu. Ja i dorośli. Na urodzinach u koleżanki lub kolegi. Jestem prawdziwy. Nie oceniam innych pochopnie ani na podstawie wyglądu. Dostrzegam własne błędy i potrafię się do nich przyznać. Porządnie wykonuję swoją pracę i szanuję pracę innych. Dbam o porządek w mojej szkole i w jej otoczeniu. Potrafię współdziałać z innymi. Oglądam telewizję, czytam, korzystam z komputera. Aktywnie uczestniczę w życiu szkoły.

Procedury osiągania celów

Różne formy ekspresji	Formy pracy ucznia – rodzaje ćwiczeń i kształtowane umiejętności
Słowna	Uczeń próbuje określać cechy charakteru bohaterów wykorzystywanych utworów literackich Oceniać ich postępowanie według racjonalnych kryteriów. Uzasadnia swoje sądy. Odróżnia w tekście treści humorystyczne od poważnych, wymagających przemyślenia. Wyodrębnia sedno wysłuchanego opowiadania, określa główny problem. Czyta teksty ze zrozumieniem zawartych w nich problemów moralnych. Bierze udział w recytacjach i inscenizacjach na podstawie omawianych utworów. Podejmuje próby tworzenia własnych tekstów. Wysłuchuje relacji i poglądów innych osób. Ocenia różne zjawiska związane z rozwojem techniki, stara się dostrzec ich możliwe konsekwencje (telewizja, Internet itp.)
Plastyczna	Uczeń dostrzega związki między ekspresją słowną a plastyczną, np. karykatura wyrażona słownie i za pomocą rysunku. Uczeń ilustruje poznane czy przeżyte sytuacje. Bierze udział w organizowaniu wystaw. Wykonuje ilustracje do własnych tekstów. Wyrabia w sobie wrażliwość na piękno.
Gest, ruch, mimika	Uczeń wyraża emocje, uczucia, stany za pomocą „języka ciała”. Odczytuje stany innych osób na podstawie ich ruchów, min. Potrafi „pokazać”, jak zmienić, naprawić jakąś sytuację. Inszenkuje różne scenki wraz z koleżankami i kolegami, posługując się pantomimą.

Ocenianie

Ocena z etyki powinna uwzględniać wysiłek, wkład pracy i zaangażowanie uczniów. Nie należy oceniać poglądów, należy je przedyskutować, i jeśli są jawnie fałszywe, oczekiwać ich zmiany pod wpływem argumentacji i pouczających przykładów.